

VERTIKÁLIS VÁROST!

Dominique Perrault építésszel a DC Tower 1

megnyitóján Szépvölgyi Viktória beszélgetett

DOMINIQUE PERRAULT RÉVBE ÉRT. NEM MOST. MÁR AZ 1980-AS ÉVEKBEN. KICSIT MORCOS AZ OSZTRÁK VÁLSÁGRA, DE 2014 FEBRUÁRJÁBAN MÉGISCsak ÁTADTÁK EDDIGI LEGMAGASABB HÁZÁT BÉCSBEN. DE AMI ENNÉL IS TÖBB, EZ ÉVTIZEDEK ÓTA A LEGKOMOLYABB VÁLTOZÁS BÉCS SZILUETTJÉBEN.

A '80-as években született az első Perrault-féle magasház-együttes terve, ami a párizsi könyvtár 80 méteres tornyaira készült. Mi az, amit ma máshogy csinál, mint az első ilyen jellegű feladatnál? Mit tanult meg erről a műfajról az eltelt 30 év alatt?

A könyvtárat nem tekintem felhőkarcolónak, alacsonyabb annál. Ami megváltozott, az egyrészt maga a program, másrészt a technológiai feltételek. Változatlan ugyanakkor, hogy ezt urbanisztikai feladatnak tekintem – hiszen hatással van a közterekre és általában a térpercepcióra –, valamint az sem változott, hogy figyelmet szentelek a „szoborszerű” szerepet betöltő új tömeg minőségére. A könyvtárra visszatérve, ott a négy torony négy sarkot jelöl ki, teret alkotnak. Zürichben, Luxembourgban és Milánóban hasonló volt a koncepció, több tornyot építettünk egymás mellé. Itt Bécsben, ha megszületik a másik torony is, akkor a két ház között, ahogy a többi esetben, létrejön az a specifikus tér, amiről beszélek.

Említette, hogy a program alapvetően megváltozott az elmúlt 30 évben.

Ha maga a jelenség nem is új, hogy vegyes funkcióval hozunk létre épületeket, ennek elterjedése mindenképp újnak nevezhető. Az a tapasztalatom, hogy az európai város lakók már nem fogadják szívesen, ha egyetlen funkcióra épül egy új ház. Szükségszerű, hogy vertikális városokat hozunk létre!

Itt Bécsben ez hogyan valósul meg?

A program nagyon érdekes: hotel, irodaház, apartman ház, étterem, konferenciater, wellness-központ egyben. 4000 embert szolgálunk ki, akik különböző céllal tartózkodnak itt. Bécs metropolisszá válásában ez az épület kardinális jelentőségű! És nem csak a léptéke miatt, hanem azért is, mert ezek a vegyes funkciójú házak teljesen megváltoztatják a városon belüli mobilizációt, a munka- és élettérhez való viszonyulást. Egyazon épületben minden elérhető az otthontól a munkahelyig. A túlhajszolt mobilitás egyre kevésbé megfelelő válasz. Szerintem egy jó metropoliszban nincs mobilitás.

Hogy viszonyul az épület Bécshez és annak történelmi belvárosához?

Alapvetően fontos volt, hogy megfelelő kapcsolatot alakítsunk ki a régi városrészek és a ma átadásra kerülő új, vertikális város között. Ugyanakkor, azt is lényeges átgondolni, hogy nem mindenki lakik a történelmi belvárosban. És ez egy urbanisztikai és építészeti stratégiaként csapódik le, ami teljesen újfajta területek létrehozását eredményezi. A belvároson kívül élő populációnak szüksége van egy új identitásra! Igaz, a helyszín nem mutatja még a végleges arcát, de ez az első lépés a felé, hogy egy új horizontot kapjon Bécs és kialakuljon az új metropolisz! Nagyon optimista telt!

Megjósolható, hogy ha ez a torony beváltja a hozzá fűzött reményeket – márpedig erre jó esély mutatkozik –, akkor még többen várnak majd a Perrault irodától felhőkarcoló terveket.

fotó: ©Domus-China

Így legyen! Én abban az esetben mondom nemet, ha az ügyfél nem korrekt, vagy ha képtelen elköteleződni a projekt iránt. Viszont, ha ezek rendben vannak, akkor minden helyszínen és minden típusú feladaton örömmel dolgozom. Úgy érzem magam ettől, mint egy jazz zongorista, aki improvizál.

Mit gondol, a válságnak vége? Itt ülünk, 250 méter magasan, a távolban megannyi építkezés folyik, nemrég adták át Zaha Hadid egyetemi épületét, amely egy többlépcsős beruházás aprócska eleme, a központi pályaudvar is lassan finisbe ér. Nem úgy fest, mintha ez az ország szűkülne.

Ausztriában valóban nem érezhető igazán a válság, dübörögnek az építkezések, ami jó hír az osztrákoknak, de közben azt se felejtjük el, hogy ez a beruházás 10 évvel ezelőtt kezdődött és nem 2 éve... Türeelmesnek kell lennünk.

Visszatérve a DC toronyra, a homlokzat a Duna hullámaira reflektál?

A homlokzat kialakításánál arra gondoltam, hogy specifikus kapcsolatot alakítsak ki két épület között, hiszen ez a ház a beruházás első eleme. Egyetlen magányos tornyot építeni nem elég. Társaságra van szüksége! Csak így jöhet létre kommunikáció a különböző épületek között. Úgy képzeltük el ezt a projektet, mint a Donau City városrész kapuját, egy monolitot, amit gondolatban kettévágtunk. Ahogy mondtam, ma az első ház átadása zajlik. Visszatérve a kérdésre, igen, az ötlet onnan jött, hogy egy „folyékony” homlokzatot hozunk létre a Dunára reflektálva. Lényeges továbbá, hogy folyamatosan változik a ház, egyrészt a szín miatt (a homlokzat két különböző színű üvegből készült), másrészt a nap járásának megfelelően. Az esztétika nem csak design, inkább emocionális tényező. És ebben is rejlik az építész felelőssége, hogy képes legyen érzelmeket előidézni!

Ha már az érzelmeknél tartunk, az itt dolgozókat, saját bevallásuk szerint, nagyon zavarja az üvegfelületek mintája, amikor az ablakhoz tolják az íróasztalukat.

Ez az én mintám. Egy háló. 20 évvel ezelőtt fejlesztettem egy fém anyagokat előállító gyárat, és azóta is nagyon szeretem a hálót. Miért? Mert a háló szeparációra is alkalmas! Ha tervezőként létrehozol egy falat, akkor építésznek gondold magad, mert abból a térből, ami addig egy volt, kettőt csinálsz. Mi ezzel a szövetszerű mintával szeparálunk, annélkül, hogy átláthatatlan falakat építenénk. Érdekes kapcsolat eredményez az épületen kívüli és belüli világ között, valamint izgalmas árnyékokat hoz létre a terekben. Tulajdonképpen ez egy szűrő, ami nekem tetszik. Nem dekoráció, nem függöny, hanem egy építészeti anyag. Védelmet nyújt, ugyanakkor divattervezői attitűdöt is feltelez.